

worden gevonden, zoodat de draden, die deze met de thans behepten verbonden, te volgen waren.

Volgens de nieuwste opvattingen moet men bij het albinisme van den mensch voorloopig onderscheid maken tusschen:

1. *Albinismus universalis (fere) completus*, dit is geen of nagenoeg geen pigmentatie van de huid, haren en alle deelen van het oog. De iris is doorschijnend voor licht, de pupillen geven een rooden schijn. Er is nystagmus en slechte gezichtscherpte ten gevolge van gebrekkige ontwikkeling van de fovea centralis.

2. *Albinismus universalis incompletus of albinoidismus*: Hierbij zijn huid, haren en oogen betrokken, doch het irisstroma kan gepigmenteerd zijn, ook het iris-epitheel in den vorm van een gebrekkig gekleurd pigmentzooimpje langs de pupil; de iris laat echter wel — ofschoon in mindere mate dan sub 1 — licht door. Nystagmus is meestal aanwezig, doch kan ontbreken; verder neemt men waar: een fovea-defect en slechte gezichtsscherpte, soms ook hoofdschudden.

3. *Afzonderlijk oog-*, respectievelijk *fundusalbinisme* met foveadefect en slechte gezichtsscherpte, meestal met nystagmus, vaak met hoofdschudden. De huid en haren zijn hier normaal gepigmenteerd; de fundus is steeds albinotisch, het voorste deel van het oog, behalve het irisstroma, gewoonlijk ook. Dit type werd vroeger wel semialbinisme genoemd en het is aan het geslachtschromosoom gebonden, zoodat nagenoeg uitsluitend mannelijke personen behept zijn en de erfelijkheid volgens het schema der kleurenblindheid verloopt. De onder 1 en 2 genoemde vormen zijn enkelvoudig recessief; beide sexen kunnen ze bezitten, mannen iets meer dan vrouwen.

Wij stellen ons voor aan de oogartsen een korte vragenlijst te zenden. Dit neemt niet weg, dat het ons zeer aangenaam zal zijn, als de huisartsen ons thans spontaan reeds inlichtingen omtrent hun bekende albino's geven en wel aan het adres van den tweeden ondergeteekende. Door medewerking van *alle* artsen zal het mogelijk zijn een genetisch en geographisch beeld van deze afwijking in ons land te verkrijgen. Door samenwerking kan hier een mooi, wetenschappelijk erfelijkheidsonderzoek tot stand komen.

P. J. WAARDENBURG.

Van Alkemadelaan 350, 's-Gravenhage.

J. SANDERS.

WETENSCHAPPELIJKE VOORDRACHTEN DOOR NEDERLANDERS IN VLAANDEREN.

Prof. POLAK DANIELS heeft gelijk, dat ik mijn artikel in den vorm waarin het verschenen is, niet had mogen plaatsen zonder zijn toestemming. Bij mij gaat nu eenmaal alles te plotseling — hinderlijke primaire functie! Reeds vóór de lezing van zijn stuk was bij mij de inkeer gekomen en heb ik hem schriftelijk mijn spijt betuigd. Eerlijk gezegd, ik zou dit niet hebben gedaan, als ik zijn aanklacht in het *Tijdschrift* had gelezen. Het moet een knap zielkundige zijn, die de heftigheid van deze openbare aanklacht verklaart. De naam van prof. POLAK DANIELS was niet genoemd. Zou ik hem een oogenblik in een scheeve verhouding hebben gebracht, tot de „Société de médecine de Gand”, hoe gemakkelijk kon hij dit recht zetten. De „Société de médecine” is inderdaad de oudste. Sedert de scheiding van 1830 zijn er in Vlaanderen misschien wel twintig Franschtalige geneeskundige vereenigingen verzezen. Door de herontwaking van het Vlaamsche zelfbewustzijn zijn alle weer verdwenen of hervormd, — behalve deze eene, de „Société”, thans nog de eenige uitsluitend Franschtalige in het Vlaamsche land!

Prof. POLAK DANIELS schaart zich onder de Nederlanders, „die zich niet onbescheiden met den taalstrijd in België bemoeien”. Of alleen onbescheidenheid of niet wellicht belangstelling, meegevoel, geestdrift, de grondslag kunnen zijn van zulk een bemoeienis, dit ligt buiten zijn gedachtenkring.

In ieder geval berust zijn bewering op een misverstand. Hem en anderen *terug te houden* van onzalige bemoeienis met den taalstrijd in België dat was juist het

doel van mijn schrijven. Door in de Vlaamsche stad Gent met zijn voordracht luister bij te zetten aan het eeuwfeest dezer Fransch-Belgische vereeniging gaat hij zich met den taalstrijd daarginder zeer actief bemoeien. *Niet* op een wijze, die men van een Nederlandsch-voelenden Nederlander zou verwachten, en tot groote teleurstelling der Vlaamsch-voelende Vlamingen.

Amsterdam, 15 April 1934.

H. BURGER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

MOEKDEN. — Bestrijding der opiumzucht. De regeering van het jonge Manchoekwo heeft zich tot taak gesteld, de opiumzucht, welke bijna de geheele volwassen bevolking heeft aangetast, te bestrijden. Zij heeft verklaard haar te willen uitroeien en hoopt daarin te slagen in een halve eeuw. Ook daar kent men reeds de hervormingen op afbetaling. „Wahre Prinzen aus Genieland haben nie Kredit begehrt.” Maar men mag ook met een eeuw tevreden zijn, als men erin kan slagen, een volk van zulk een verderfelijke gewoonte te genezen.

Er bestaat te Moekden reeds een gesticht voor personen, wier geest gestoord is door misbruik van opium; dit zal zoodanig worden uitgebreid, dat men er 2000 lijders per maand zal kunnen opnemen en behandelen; ook zal men trachten de behandelde personen weder op te voeden, en het gesticht zal tevens dienen als centraal bureau voor het toezicht op de opiomanie in het land. Bovendien zullen te Moekden twee nieuwe gestichten voor hetzelfde doel worden opgericht (*Il Policlinico*, 9 April).

CLEVELAND. — Radio, telefoon en tuberculose. In *Paris Médical* van 7 April bespreekt PH. DALLY een boek van HOWARD WHIPPLE te Cleveland over de tuberculose en de lagen in de maatschappij, en merkt daarbij op, dat het ééne volk van de gitaar, het andere van de politiek houdt en een derde weder van de statistiek; en dit zijn de Amerikanen. WHIPPLE heeft namelijk o.a. nagegaan, hoeveel personen te Cleveland, dat meer dan een millioen inwoners telt, per 10000 zielen aan tuberculose zijn gestorven in de groepen, die „draadlooze” hebben, of over een telefoon beschikken of over geen van beide. Eerst verdeelt hij de bevolking in veertien groepen naar den huishuur. En nu stijgt onder 100 gezinnen van telkens dezelfde groep het aantal draadloozen van 15.5 in de laagste tot 87.4 in de hoogste huurklasse. Voor den telefoon loopt deze stijging van 6.1 tot 99.5.

Onder hen, die radio en telefoon hebben, kwamen 23 sterfgevallen aan tuberculose voor; bij 10000 blanken zonder radio of telefoon bedroeg dit aantal 102, en onder de arme kleurlingen 635.

Zou radio of telefoon voorbehoedend werken? Het zal wel anders zijn. STRAUB, die bij het onderzoek naar trachoom op de Amsterdamsche scholen had waargenomen, dat er onder de kinderen op de eerste-klasse-scholen veel meer trachoom voorkwam dan onder die op de tweede-klasse-scholen, zeide indertijd: de eenvoudigste bestrijding van het trachoom is, dat men alle kinderen naar de tweede-klasse-scholen stuurt. Zoo is het ook hier: als men kan maken, dat veel meer menschen het zoo goed hebben, dat zij telefoon kunnen houden, wordt de tuberculose meteen minder.

DELAWARE. — Verplichting voor huwenden om gezond te zijn. Voor Delaware is een voorstel ingediend voor een wet, waarbij geen vergunning zal kunnen worden verleend om te trouwen, als niet beide partijen een bewijs van een bevoegd geneeskundige overleggen, dat zij niet lijden aan syphilis, gonorrhoe of tuberculose (*Journ. Am. med. Ass.*, 31 Maart).

LONDEN. — Vermeerdering van de sterfte aan tuberculose onder jonge vrouwen. De gezondheidsambtenaar dr. F. J. BENTLEY te Londen heeft in een rapport doen uitkomen, dat de groote vermindering van het aantal sterfgevallen aan tuberculose in den laatsten tijd aan de jonge vrouwen,